

HŐTÜKÖR

XIX. évfolyam 2. szám | 2007. szeptember

A Főtáv dolgozóinak lapja

Köszönjük a dolgozó éveket!
- Nyugdíjasok búcsúztak

Barát vagy ellenség?
- Interjú Szany, Tiborral

Sportegyesületünk 2007 őszén
- Koncz Péter beszámolója

FŐTÁV Zrt.

Budapesti Távhőszolgáltató Zártkörűen
Működő Részvénytársaság

Barát vagy ellenség?

Szanyi Tibor, a XIII. kerület, Újlipótváros–Vizafogó 19. választókerületének szocialista országgyűlési képviselője márciusban hosszas levelezést folytatott a megemelt távhő díjak ügyében. Leveleiben a Főtáv akkori vezetőségén túl megszólította Demszky Gábor főpolgármestert, Kóka János gazdasági- és közlekedési minisztert, Lenkovich Barnabás ombudsmant és Nagy Zoltánt, a Gazdasági Versenyhivatal elnökét – úgy tűnt, hogy háborút indított a Főtáv ellen...

Hogyan futott bele a távhő díj-témába?

A dolog visszanyúlik 2006 őszére, a drasztikus gázremelés idejére. Az emberek azt kérdezték tőlem a lakossági fórumokon, hogy ez milyen hatással lesz a távfűtési díjakra. Én akkor úgy vélekedtem, hogy különösebb távhő díj-emelésre nincs igazi ok, még a gáz árának jelentős növekedése miatt sem. Ám aztán a Fővárosi Közgyűlés decemberben elfogadta az új távhőrendeletet, az új árakkal. Ez már nálam is kiverte a biztosítékot, azonban még ezt követően is higgadtan szemléltem az eseményeket, csitígtattam az aggodókat: várjuk meg a számlák befutását, nézzük meg, hogy ez pontosan hogyan fog lecsapódni! Aztán megjötték a januári számlák... Február 16-án, amikor az egyik napilapnál online fogadóórán voltam, érkezett el az a pillanat, amikor nyilvánosan is állást kellett foglalnom. A csetelők feltették nekem azt a kérdést, hogy az elkövetkezendő időszakban mivel akarok foglalkozni. Azt válaszoltam, hogy a távhő-díjakkal. Ekkor felpörgött a téma, egyre többen fordultak hozzám kérdéseikkel, én pedig úgy fogalmaztam, hogy a díjemelés arcpirító, szégyenletes, disznóság – ezeket szavakat használtam. Majd ezt követően kérdőre vontam a főpolgármestert... Azóta a fél tavasz, a fél nyár azzal telt, hogy lakóközösségekkel, szövetkezeti elnökökkel, közös képviselőkkel, szakemberekkel, energiaszövetségekkel, távhő vállalatokkal, politikusokkal meg a csoda tudja még ki mindenkivel folytattam a témát érintő tárgyalásokat. Gyakorlatilag arra jutottam, hogy minden további nélkül, azonnal lehetne mintegy 15–20 százalékkal csökkenteni a távhő díjakat, és itt lényegében „kozmetikai” beavatkozásokról lenne szó.

Az ön által kezdeményezett levélváltásoknak lett valami érdemi eredménye?

Politikai garanciákat kaptam arra nézve, hogy a közelgő fűtési szezongig minden azon-

nal bevethető ártartalékot mozgósítani fog az új menedzsmant. Azt ígérték, hogy a nyár azzal fog telni, hogy az összes lehetséges költség- illetve árcsökkentési lehetőséget megvizsgálják, átnézik. Azóta a nyilatkozatok – még ha nem is igazolják teljességgel a reményeimet –, de azért bátorítóak.

A Főtáv új vezetőivel találkozott már?

Igen, több alkalommal, más politikustársaimmal – köztük Hagyó Miklós főpolgármester-helyettessel – együtt is tárgyaltam Kovács Lajos vezérigazgató úrral. Mindenki az asztalra rakta az összes érvét, anyagát. Úgy érzem, hogy egy masszív munka után megindulhat egy helyes folyamat, amely nem áremeléshez, hanem árcsökkentéshez vezet.

A Főtáv bosszú távú üzleti érdekei is ezt indokolják...

Valóban, hiszen nagyon erős leválási hullám indult el – persze, jó részük egyelőre még csak a szándékok szintjén, hiszen a lakóközösségekben sem könnyű az egységes álláspont és szándék kialakítása, kinyilvánítása. Tudjuk jól, hogy ezer béklyó köti a társasházakat a gyors döntéshozatalt illetően. Egy biztos: a leválási hajlandóság óriási. Ezt csak tetézi, hogy a városi legendákra alapozva sokan azt gondolják, hogy majd akkor ők egy saját kazánt felraknak a ház tetejére vagy a pincéjébe és ezzel megoldódik minden gondjuk. Ám ez nem így van! Rendelet írja elő, hogy ahol távfűtés van, ott további károsanyag-kibocsátással járó fűtési módot nem lehet alkalmazni. Megértettem a Főtáv problémáját, amelyen parlamenti módszerekkel igyekszem majd segíteni az elkövetkező időszakban.

A gáz beszerzési árára gondol?

Bizony! Tarthatatlan, hogy a nagyfogyasztó Főtáv valamivel drágábban jut a gázhoz mint én, az állampolgár. A nagybani vásárlással kapcsolatos kedvezményeket mindenképpen illene e területen is érvényesíteni; 30–40–50

százalékkal olcsóbbak a távhő cégek árai a nyugat-európai országokban. Temérdek csökkentési lehetőség van. Magam még azt is javasolni fogom, hogy legyen egy speciális távhőgáztarifa, amely az egész országra érvényes lenne, hiszen a legnagyobb szolgáltatónál feltárt anomáliák igazak máshol is.

A Főtávra barátként vagy ellenségként tekint?

Nagyon nagy fokú egymásrautaltság van a lakosság és a Főtáv között, igazából nincs értelme sem megteremteni, sem fenntartani semmiféle ellenségképet. Egyszerűen nézve: a Főtáv rá van utalva a lakosságra, mert különben éhen hal, a lakosság rá van utalva a Főtávra, mert nélküle megfagy. Ez egy olyan kapocs, amiből hosszabb távon sincs menekvés. Magam alapvetően távfűtés-hívó vagyok. Ha egy jól működő távfűtés-rendszer lenne, én lennék a legboldogabb! Környezetkímélő, gazdaságos – minden szépet és jót el lehet róla mondani, csak éppen ez a mostani távfűtés: pazarlás, pocskolás, pancserség. Minden félnek azt mondom: ne acsarkodjunk, hanem próbáljuk meg összedobni a tapasztalatainkat, ötleteinket, javaslatainkat, szellemi energiáinkat. Arra biztatom a Főtávot és az embereket is, hogy a partnerség hangján tárgyaljanak. Egy alkalommal összehívtam egy tanácskozást, ahol ott voltak a Főtáv-, a lakásszövetkezetek és az üzleti szféra képviselői. Az indulatoktól telített megbeszélést követően mondtam a fogyasztók képviselőinek, hogy akár meg is követhetjük a Főtáv embereit, ám ettől még nem lesz olcsóbb a szolgáltatás! Az egyetlen út a közös megoldáskeresés, ezt pedig partnerség nélkül nem lehet elképzelni. Ellenségeskedésből még sosem született megoldás. A Főtávot mindenképpen partnernek kell tekinteni, nem pedig valamiféle mumusnak.

bérczeszy